

ונשבר. בְּגִין דְּכָל תּוֹקְפָא דִּילְהוֹן לְהֵהוּא סֶטֶר אִיהוּ לפי שכל החוזק שלהם הוא לאותו הצד מָהוּ דְקָאֵמַר דְכִתְיִב ומהו שאמר בלק שמתחיל מניינם מצפון, מזה שכתוב (דברי הימים ב ד) עוֹמֵד עַל שְׁנַיִם עֵשָׂר בְּקָר שְׁלֹשָׁה פְּנִים עָפוּנָה, מְצַפּוֹן שְׂאֲרֵי לְמִמְנֵי הרי שמצפון התחיל למנותם.

בלק אמר לבלעם שהחוזק שלנו גם מצפון ולכן נוכל על ישראל אָמַר הֵא תּוֹקְפָא דִּילָן מְצַפּוֹן אִיהוּ אמר עוד בלק לבלעם הרי גם החוזק שלנו הוא מצפון וְאֲנִין אַרְבַּעִים חָסֵר חָד דִּרְגִין תְּקִיפִין מִפְּרִזְלָא וּנְחָשָׂא והם ארבעים מדרגות חסר אחד שהם חזקים יותר מברזל ונחשת וְהַחֹתִייהוּ לִית לֹון חֲשֻׁבָנָא ותחתם יש עוד הרבה מדרגות חיצוניים שאין להם מספר וחשבון. וְעַל דָּא נִיכּוּל לְאַנְחָא קְרָבָא וְלֵאתְגְרָאָה בְּהוּ ועל כן ודאי נוכל לערוך איתם מלחמה ולהתגרות בהם.

הקב"ה חילק את המלאכים על שאר אומות העולם ואת עם ישראל השאיר לעצמו

וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָא עָבִיד יְהִי אַבְל הקב"ה לא עשה כך כמו שיעצו עלינו בלק ובלעם, וְדָלָא שְׂבִיב לֹון לְמִלְאָכִים וְלָא לְחִילֵי שְׂמַיָּא. אָלָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּלַחֲדוּי כִי לא הניחם למלאכים ולא לצבאות השמים אלא רק בידי הקב"ה לבדו היינו שלא באמצעות מלאכים ושרים. וְכָל מִלְאָכִין רַבְרַבִּין וְשְׁלִטוֹנִין, פְּלַג עַל כָּל

הלימוד היומיומי

לע"נ הרי ששון עבדול עזיז בן גיחלה זצ"ל

שָׂאֵר עַמּוּיִן ואת כל מלאכים הגדולים והשרים חילק אותם הקב"ה על שאר האומות.
וְכַד אָתּוּ יִשְׂרָאֵל, נָטִיל לֹזֶן אִיהוּ בְּלַחֲזוּדָיו וכאשר באו ישראל
לקח אותם הקב"ה לבדו **וְאַחֲסִינ לֹזֶן בְּתוֹקְפָא בְּגוֹפָא דְאִילְנָא**
וְלֹא שָׂבַק לֹזֶן בְּיַדָּא דְמְלֻאָכִין והנחיל אותם בתוקף גוף האילן הקדוש
היינו שנתן להם רוח מז"א ונשמה מבינה שהם תוקף וחוזק האילן, **וְלֹא בְּיַדָּא**
דְּמִמְנָן וְרַבְרַבִּין דְּעֵלְמָא ולא הניחם ביד של הממונים ושרי העולם.
דְּכִתְיִב כמו שכתוב (דברים ל"ב) **בְּהִנְחַל עֲלִיזֵן גּוֹיִם** בהפרידו בני אדם
יצב גבולות עמים למספר בני ישראל כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו **וְגו' וְאֵלִיִּן**
תְּרִיסָר תְּחוּמִין יַתְּחִמָּן בְּאַרְבַּע סְטְרֵי עֵלְמָא ואלו הי"ב
תחומים וגבולות היוצאים מ"ב אלכסונים שבז"א הם מוגבלים בארבע רוחות העולם כנגד
ארבע מחנות הדגלים של שנים עשר השבטים. **לְבִתָּר דְּבָדָר עֲנַפִּין**
וְטַרְפִּין, נָטִל לְיִשְׂרָאֵל וְאַחֲסִין לֹזֶן בְּתוֹקְפָא דְגוֹפָא
דְּאִילְנָא. דְּכִתְיִב כי לאחר שפיזר הקב"ה את הענפים והעלים של האילן לשאר
האומות לקח את עם ישראל והנחיל אותם בגוף האילן וחזקו כמו שכתוב, (דברים ל"ב)
כִּי חֶלֶק יְהוָה עִמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל נַחֲלָתוֹ.

רבי אלעזר אומר על דברי חמיו שהם דברים עליונים וקדושים

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, כַּפָּה יָאוֹת וְשִׁפְיָר הָאִי אמר רבי אלעזר
לחמיו כמה ראוי ויפה מה שאמרת **זַכָּאָה אוֹרְחָא דִּילָן** אשרי הדרך
שלנו. **וְכַפָּה מִיִּלִּין עֲלָאִין קַדִּישִׁין רְוֹחָנָא לֹזֶן וְחַמִּינָא** וכמה

הלימוד היומיומי

לע"נ הר"י ששון עבודת עזיז בן גיחלה זצ"ל

דברים עליונים וקדושים הרווחנו וראינו. **ההוא יודאי הוה תמן לקמיהו. אמר לון, רבנן, כל מילין אלין, כמה טבאן. ומילין עלאין קדישין נינהו** אותו יהודי היה שם לפניהם אמר להם, חכמים, כמה טובות ודברים עליונים וקדושים הם מה שפירשתם בפסוק זה, ואני רוצה שתפרשו לי המשך הכתוב. **מאי דכתיב בתריה** מה שכתוב אחר כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו **ימצאהו בארץ מדבר ובתוהו ילל ישימן ונא'.**

ימצאהו בארץ מדבר נדרש על אברהם אבינו

אמרו ליה, אי ידעת ביה מלה, אימא אמרו לו החברים אם אתה יודע בפסוק זה איזה דבר חידוש תאמר לנו. **דהא אנקמיה באברהם דאשבח ליה קדשא בריך הוא בארעא דפליחי עבודה זרה ולא הוו ידעי במהימנותא דקדשא בריך הוא אלא כוליהו הוו טעאן בתר עבודה זרה** שהרי ביארו כבר החברים פסוק זה שמדבר על אברהם אבינו שמצאו הקב"ה בארץ מדבר מקום שעובדים בו עבודה זרה ואינם יודעים באמונתו של הקב"ה אלא כולם היו עובדים שם עבודה זרה. **וקם אברהם ופרח ביניהו ענפא חדא שלימ, קדם מארי דעלמא. ואשבח ליה תמן** וקם אברהם ופרח ביניהם ענף אחד שלם לפני הקב"ה ומצאו הקב"ה שם במדבר זה וזהו שנאמר ימצאהו בארץ מדבר **מה עבד קדשא בריך הוא, נטל ליה להחוא ענפא,**

הלימוד היומי

לע"נ הר' ששון עבדול עזיז בן גיחלה זצ"ל

וְאַעֲקֹר לַיהוָה מִתַּמָּן וְאַשְׂרֵי לַיהוָה, וְאַשְׁתַּדֵּל. וְשָׁתַל לַיהוָה
 בְּאַרְעֵא אַחֲרָא מִזֶּה עֲשֵׂה הַקֶּבֶה, לִקַּח אֶת אוֹתוֹ הַעֲנַף הוּא אַבְרָהָם אֲבִינוּ וְהַתְּעַסֵּק
 בּוֹ לִגְדְלוֹ וְאִזּוֹ לִקַּח אוֹתוֹ וְשָׁתַל אוֹתוֹ בְּאַרְץ אַחֲרָת. וְיִכְתְּבֵיב כִּמוֹ שִׁכְתוּב (בְּרַאשִׁית י"ב)
 לֵךְ לֵךְ מֵאַרְצְךָ וְגו'. וְעֲבִיד מִיָּה עֲמָא קְדִישָׁא וְעֲשֵׂה מִמְנוּ
 הַקֶּבֶה עִם קְדוּשָׁה. וְדָא הִיא מְצִיאתָה דְאַשְׁפַּח קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא
 בְּעֵלְמָא, בְּאַרְעֵא דְלָא מְהִימְנֵי בֵּיהּ בְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 וְלָא יִדְעֵי מַאֲן אִיהוּ וְזוּהֵי הַמְצִיאתָה שִׁמְצָא הַקֶּבֶה בְּעוֹלָם בְּאַרְץ שְׁלֵא מֵאַמִּינִים
 בּוֹ בְּהַקֶּבֶה וְלָא יִדְעוּ מִי הוּא.

הַיְהוּדִי מִקְשָׁה שֶׁאַבְרָהָם לֹא הוֹזְכָר וְגַם יִצְחָק לֹא הוֹזְכָר רַק יַעֲקֹב הוֹזְכָר בְּפִסְוֹק
 אָמַר הֵהוּא יוֹדְאֵי שְׁפִיר הוּא, וְיֵאוֹת מְלָה דָּא. אָמַר לְהֵם
 אוֹתוֹ יְהוּדִי וְדָאֵי הַכֹּל יִפֶּה הוּא וְרָאוּי לְדְרוּשׁ דְּבַר זֶה עַל הַפִּסְוֹק אֲבָל אֵית
 לְשֵׁאֲלָא, אֵי אַבְרָהָם הָוּה דִּיּוֹקְנָא דְאַיְצְטְרִיךְ אֲבָל יֵשׁ לְשֵׁאוֹל
 אִם אַבְרָהָם הִיָּה הַצּוֹרֵה הַצְּרִיכָה שְׁלֵא מִסְרוּ הַקֶּבֶה לְשֵׁר אֵלָא הוּא הַתְּעַסֵּק בּוֹ וְנִטְעוּ בַחוּזֹק
 גּוֹף הַאֵילָן הַעֲלִיּוֹן שֶׁהוּא הַתְּפֹאֶרֶת וְהֵרִי שְׂרָשׁוֹ שֶׁל אַבְרָהָם הוּא בְּמִדַּת הַחֶסֶד וְגוֹף הַאֵילָן הוּא
 בְּתִפְאֶרֶת. וְתוֹ דְּהֵא קָרָא לָא אוֹכַח עַל אַבְרָהָם פְּלָל וְלָא
 אֲדַכְּר לְאַבְרָהָם פְּלָל, וְלָא לְיִצְחָק, אֵלָא לְיַעֲקֹב
 בְּלְחֻדְרוּי. וְיִכְתְּבֵיב וְעוֹד שֶׁהֵרִי בְּפִסְוֹק זֶה אֵין הוֹכַחָה כֹּלל שֶׁמְדַבֵּר בְּאַבְרָהָם וְלָא
 הוֹזְכָר אַבְרָהָם בְּפִסְוֹק זֶה כֹּלל וְגַם לֹא יִצְחָק, רַק יַעֲקֹב הוֹזְכָר בּוֹ כִּמוֹ שִׁכְתוּב כִּי חֵלֵק